

Posudek nahrazující posudek vedoucího bakalářské práce

ETF UK

Studentka: Zlatica Schewczuková

Vedoucí práce: Marie Vorlová

Studijní obor: Pastorační a sociální práce

Název: Ochrana práv osob s mentálním postižením v pobytové sociální službě organizace DC Paprsek

Posudek vypracoval: Alois Křišťan

Datum: srpen 2016

Poznámka k posudku:

Předložený posudek nahrazuje posudek vedoucí práce; vzhledem k neočekávanému dlouhodobému onemocnění Dr. Vorlové není možné její posudek předložit. Vycházíme z toho, že student má právo na dva posudky, kromě „řádného“ oponentského dostává tedy i i tento, svým charakterem ovšem také spíše oponentský.

Autorka si zvolila téma, které je v souladu s profilem studovaného oboru. V úvodu formuluje cíl práce: vysvětlit problematiku ochrany lidských práv osob s mentálním postižením a vyhodnotit v jedné konkrétní soc. službě jak jsou tato práva chráněna. Z formulace cíle není zcela jasné, zda autorka pochopila smysl bakalářské kvalifikační práce. První část cíle se totiž se smyslem práce míjí, smyslem práce není někomu něco vysvětlovat (šlo by o cíl a tedy i žánr didaktický), ale je něco zkoumat (a tedy tomu přizpůsobit i žánr práce). Druhá část cíle tento smysl plní – autorka chce něco zkoumat v jednom sociálním zařízení. V kapitole „úvod“ očekáváme zpravidla kromě cíle také metodu a strukturu práce. O metodě toho autorka mnoho nepíše (podle jakých kritérií bude hodnotit), nějaké zdůvodnění (logiky) struktury práce také žel postrádám. Zato se autorka zmiňuje o motivaci, což je zajímavé, ale ne zcela podstatné.

První tři kapitoly autorka věnuje třem tématům – lidská práva, člověk se zdravotním postižením ve společnosti, lidská práva a sociální služby. Volba témat a jejich posloupnost dává logiku, autorka je zpracovává poctivě, někde mi není jasné ovšem zda je třeba pro naplnění cíle uvádět vše, co uvádí. (Exkurz do historie, mýty a předsudky... ). Čtenář se pak v uvedeném může trochu ztrácet, resp. ztrácet jednotnou nit. Pokud by zůstala u cíle – zkoumat ochranu práv uživatele v jednom zařízení, mohla by selektovat text úvodních tří kapitol pod tímto zorným úhlem – uvádět právě a jenom to, co potřebuje pro uchopení zkoumání ochrany práv uživatele v tomto jednom zařízení. Popravdě řečeno, přínosné by bylo, vzít si aspoň dvě zařízení a porovnat, jak mají věc ve svých předpisech řešenu a třeba zda a jak se liší v nějakých důzích. Takto práce nakonec dělá dojem, že autorka „zkontrolovala“ jak se ve vnitřních předpisech zařízení odráží požadavky legislativy. Cením si ovšem toho, že tyto požadavky zdůvodňuje, což je důležité, protože ukazuje, že chápe jejich smysl.

Jádro práce tvoří čtvrtá kapitola, kde autorka zkoumá, zda se legislativní požadavky týkající se lidsko-právní problematiky promítají do vnitřních předpisů. Nahlédá, že tomu tak je a doplňuje občas příklady z praxe, kdy se dle této normy pracovníci chovali. Nevím, zda jde na základě takto vedeného zkoumání doložit, že v daném zařízení jsou práva dodržována, ale je možné říci, že zařízení o

dodržování jde, vytvořilo si nějaký nástroj a jsou známy příklady, že se to tak děje. Zda je tomu opravdu vždy – a v jaké míře, to by vyžadovalo jiný způsob řešení. Autorka je v této věci kritická, sama uvádí v poslední větě možné zkreslení dané jejím přístupem, což cením.

K formálnímu zpracování mám následující připomínky. Dochází k opakování údajů (s. 20 a 22 o vrozenosti lidských práv); exkurz do historie s. 29 je natolik schematický, až zavádějící – je otázkou, zda uvedený exkurz je vůbec v práci k naplnění cíle potřeba. V odkazování na literaturu autorka kombinuje odkaz v textu s odkazy pod čarou – je třeba, aby se rozhodla pro jeden způsob. V seznamu literatury někde uvádí vydání 1. Ač publikace vyšla jen jednou, jinde to neuvádí. Někde uvádí za příjmením jméno, jinde nikoliv. Na s. 37 cituje Lečbycha (2011) – v seznamu literatury takovou publikaci neuvádí, je tam z r. 2008. Z textu také není patrné, zda odkazuje na Lečbycha či Slowíka.

Práce je celkově psána pečlivě, neobsahuje chyby a překlepy, text je čtivý.

Závěrečné hodnocení – navrhuji velmi dobře (B)

Otázka pro případnou diskusi při obhajobě – Můžete uvést, zda se někdy soc. pracovník dostává do dilematické situace, když má vyhovět uvedeným vnitřním předpisům zařízení, uvést příklad a trochu jej rozebrat?

Alois Kříšťan